

# Dünyevileşme Belâsı

Üveys AKI

Beyan – Nisan 2010

Dünyevileşme, müminlerin dinine tealluk eden en ciddi tehlikelerden biridir. Dünyevileşme hastalığına, diğer bütün mânevi hastalıkların anası sayılabilecek bir çeşit mânevî kanser de denilebilir. Bu hastalığa tutulmak, bir imtihan olan şu dünyâ hayâtın geçiciliğini unutturur, ibâdetlerdeki huşu, kalp huzurunu giderek azaltır ve böylece kalp dünyâ lezzetleriyle paslanmaya başlar. Netice olarak kişi o hale gelir ki, Allah (celle celâlehu) yolunda canıyla ve malıyla cihad etmek, dünyevi menfaatleri terkedip âhireti tercih etmek ona ateşe girmek kadar ağır gelir, hattâ daha ileri safhalarda ucunda maddi çöküş kaybetme söz konusu olacaksa, ibâdetleri tamamen terk etmekte de bir beis görmeyebilir. Zira ona göre artan zaruret hâsıl olmuştur !

Müslümanların dünyâya bakışı ve onu değerlendirmedeki yegâne ölçüsü İslam dînidir. Dünyâ sevgisi kalbe yerleşince bu ölçü değişir ve insan her hâdiseye dünyâ gözüyle bakmaya başlar. Uhrevî kayıpların artan önemi son derece azalmış olacağından, yalnız Allah'a (celle celâlehu) ibâdet etmek için yaayan ve yaşamak için yiyen insanlar, âdeta yalnız yemek için yaran hale gelirler.

Dünyevileşmek, ilâhî kelimetullah dâvâsının, üzerine bina edildiği tüm rabbânî değerleri yok eden bir illettir. Bu noktadan hareketle İslam adına örgütlenmiş bir oluşumun İslâmî bir hareket olup olmadığının ayırtmak da zor değildir. Çünkü dünyevî rahatlığı bozmadan İslam adına mücadele etme gayesi güdenler, dünyâ lüksüne sahip olmayı ve kapitalist düzene ayak uydurmayı günümüz müslümanları için tek çöküş yol kabul edenler, asla Kur'an ve Sünnete uygun bir mücadele şekli ortaya koymayı olamazlar. Böyle bir strateji olsa olsa, nefsin isteklerini elde etmede İslâmî kâlf olarak kullanmakla izah edilebilir.

Unutulmamalıdır ki, mal ve para insanlık tarihi boyunca câhiliye tarafından hep gücün yegâne kaynağı kabul edilmiş ve uğrunda büyük mücadeleler verilmiştir. Yani toplumlara hâkim olmak ve dünya karını galip gelmek için sermayenin çağın silahı olduğu ve onu elinde bulundurmanın şart olduğu düncesini günümüz modern dünyâsına ait bir kavram değildir, bu düñnce eski ümmetlerde de vardı ve vâir olmaya devam edecektir. Çünkü materyalist mantık bunu gerektirmektedir. Ancak hakiki imânı yakalamayanlar bilir ki güç, kuvvet ve muzafferiyet ancak Allah'a aittir. Peygamber Efendimiz'den (Sallallahu aleyhi ve sellem) kendisine dünyâ malı verilmesi için dua isteyen Sa'lebeye Peygamber Efendimizin (Sallallahu aleyhi ve sellem) verdiği cevap şöyle olmuştur;

**"Ey Sa'lebe Allah'ın Resülü gibi olmak istemiyor musun ? Allah'a yemin olsun ki eğer dağların benim için altın ve gümüş olması isteseydim elbette olurdu"[1]**

Bu hadisi okuyunca günümüz müslümanların aklına ilk gelen **"Bu gün dağlar bizim için altın olsa idi, İslam dünyanların karını daha güçlü olur ve onlara karını cihad edebilme imkanlarını kavurduk"** şeklinde olacaktır.

Peki Peygamber Efendimiz'in (Sallallahu aleyhi ve sellem) zamanını ve onun mücadelesini çağımızdan ve günümüzün gerektirdiği mücadele şeklerinden ayıran nedir!

Hiç.

Çünkü aynı mantık o zaman içinde geçerlidir, o halde günümüz Müslümanları bu işi daha iyi biliyor Peygamber Efendimiz'den ! (Sallallahu aleyhi ve sellem) (Ha'a)

Bakın şu hadisi şerif, Müslümanların bilmek zorunda olduğu bir dengeyi beyan eder bizlere;

**"Kim dünyâsını severse ahretine zara verir, kimde ahretini severse dünyâsına zarar verir, o halde siz bâki olanı fânî olana tercih edin" [2]**

O halde;

Hayât?m?z? mal y??maya ve câhiliyenin makam ve rütbelerini elde etmeye adayacak, ard? gelmeyen tavizlerle dünyâ?za zarar verecek her türlü tehlikeden uzak duracak ve buna da ?slâmi mücâdele ismi verece?iz öyle mi ? Hay?r, bu apaç?k bir sahtekarlık olur.

?slamda cihâd, dünyâda kö?eyi dönme yar??? de?ildir. Câhiliye rütbeleri, diplomalar? ve icazetleri pe?inde bir hayat sürmek ve bunlar ile övünerek ne oldum delisi olmak ise Müslümanl???n gere?i ve üstünlü?ün ölçüsü hiç de?ildir !

Ne yazık ki dünyevîleşme belâsına maruz kalm?? Müslümanlar lüks koltuklarda oturabilecekleri, keyiflerini ve kafa konforları? bozmayan, dünyâsına zarar vermeyen ve bir yandan da dünyâ serveti y??abilecekleri bir ?slâmi mücâdele ! sürdürmektedirler. Bu âhir zaman, nasıl bir çağdır ve zamanın modern Müslümanlar? ne kadar akıllı insanlardır ki, cihâd hiç bu kadar kolay, bol kazançlı ve dünyâda rahat ettiren bir yöntemle icrâ edilememiştir ?slam tarihi boyunca !

Dünyevîleşmek; dünyâ sevgisinin, kalbi ve hayât? istilâ etmesidir. Müslümanın rızık? elbette geni? olabilir, ancak dünyâ malın? cebinden ç?karıp kalbine koymamal?, hayatın?n amacı hâline getirmemelidir. Öyle ki Allah (celle celâlehu) için canın? ve malın? fedâ etmesi gerektiğinde göz kırpmadan bunlar? fedâ edebilmelidir. Bu ise ancak dünyâya kıymet vermeyenlerin, âhiret yerine dünyâ hayâtın? tercih etmeyenlerin yapabilece?i büyük bir ameldir.

**“Ey îmân edenler, size ne oluyor ki “Allah yolunda sefere ç?k?” denilince, yere çakıl?p kaldın?z. Yoksa âhiretten vazgeçip dünyâ hayatına mı razı oldunuz? Oysa âhirete göre dünyâ hayatın?n yarar?, çok az bir şeydir.” [3]**

Evet, bu âyetin muhatapları olan bizlere ne oluyor ki günümüzde ?slam dâvâs? u?runda tüm gayretimizle çal??mamız icap ederken yere çakıl?p kalıyoruz. Yoksa bizler mal sevgisine, geçici dünyâ lezzetlerine, câhiliye rütbelerine, riyaset sevgisine ve dünyâ içindeki birçok bo? ve faydasız şeylere mi meftûn olmu?uz. Müslümanların bir kısm? küfrün saldı?r?larından dinini ve ?rzin? korumak için ölüm kalım sava?? verirken, birileri zulüm altında inlerken, dinini ve dünyâsın? be?erin hevâsına göre ?ekillendirmeye zorlanırken ve islami ilimler unutuluyorken, bizler rahat dö?eklerimizde bir elimizde nescafe di?er elimizde amerikan mal? sigaramızla televizyonun kar??sında bacak bacak üstüne atm?? sahte hayatların seyrine çakıl?p kalmı??ız.

?nsanlarımız artık ömrünün yarısını? diploma, di?er yarısını? da mal y??mak için ya?amaya ?artlandı?rılmı??. Teknoloji çağının?n gere?i olarak Allah’ın (celle celâlehu) dini u?runda mücâdele etmeyi bırakın, islâm? kendi nefsinde ya?amaya, ibâdetlerini yapmaya bile zamanlarını?n olmadı?ına inandırılmı? bir toplum haline getirilmi?iz.

Bazılarımız dünyâ sefahatın? en alçak ?ekliyle ya?ayan dü?manlarımız? hoş görmü?üz, onlara özenip onlar gibi ya?ar olmu?uz, ama buna rağmen onlar bizleri bir türlü hoş görmemi? olacak ki, kendimizi be?endirmek için dinimizde onların?na gitmeyen ne varsa inkâr eder olmu?uz. Bu nedenle günümüz Müslüman aydınları? ?slâmın ahkâmın? anlatırken veya yazılarında yazarken **“acabâ birileri ne derler”** endişesi ta??yor ve ihtiyatlı davranıyorlar artık !

??in en acı kısm? ise, izzet ve ?ereflerimizin bu denli ayaklar altına alınmı? olması?n?n sebebinin, yalnızca be? para etmez dünyâ hayatından, her ne pahasına olursa olsun dünyâda rahat ya?ama arzusundan başka bir şey olmamasıdır.

Bir anlayabilirsek **“dünyâ hayat? ancak bir oyun, bir e?lence, bir süs, aranızda karışık bir övünme, çok mal ve evlat sahibi olma yar??ından ibârettir”**[4] ayeti kerimesinin hakikatini, o zaman dünyaya

kulluk etmekten kendimizi kurtaracak ve en azından âhiret menfaatlerimizi hesâb ederek birçok işler başarabileceğiz belkide.

Gereğinden fazla değer verdiğimiz şu dünyâdan kalbimizi koparıp Allah (celle celâlehu) yolunda mallarımız ve canlarımızla cihâd edebildiğimiz zaman, Allah'a (celle celâlehu) canlarımız ve mallarımız satılmaya olacak ve bu alveriğin karşılığını gördüğümüzde çok sevineceğiz muhakkak. Ayrıca dünyâda da Allah'ın (celle celâlehu) yardımına mazhar olarak galip olanlar bizler olabileceğiz.

Allah'ım, dünyâ sevgisinden, tembellikten, bildiğimizle amel etmemekten, bilmediğimiz halde amel etmekten, öğrenmeyip cahil kalmaktan ve yeryüzüne çakılp kalmaktan sana sığınıyoruz. Sen bizi kendi şerrimizden muhâfaza eyle. Amin

---

[1] (Mu'cemul Kebir)

[2] (Ahmed İbni Hanbel, Hâkim Ebu Musa'dan)

[3] (Tevbe Suresi 38)

[4] (Hadid Suresi 20)